

ข้อคิดยามเช้า วันพฤหัสบดี ที่ 17 กันยายน ค.ศ.2015

หญิงที่ล้างพระบาทของพระเยซูเจ้า
ด้วยน้ำตา ใช้ผมของนางเช็ด
และใช้น้ำมันหอมชโลม
พระบาทของพระองค์
(เทียบ ลก 7:38)

เป็นเครื่องหมายแสดงความรัก
และความรักที่มีต่อพระองค์
ทุกคนรู้จักกันดีว่า หญิงคนนี้
“เป็นคนบาป” (ลก 7:37)

แต่เพราะนางรู้แก่ใจว่าพระเยซูเจ้า
ทรงเป็นพระผู้ไถ่กู้ผู้ซึ่งนำพระเมตตา
และการให้อภัยจากพระเจ้ามาให้ นาง
ความรู้สึกตัญญูรู้คุณและความรัก
ของนางยิ่งใหญ่
จนกระทั่งนางกล้าเดินเข้าไปในบ้าน
ของซีโมนซึ่งเป็นชาวฟาริสี

ซีโมนไม่เข้าใจว่าทำไมพระเยซูเจ้าจึงทรงยอมให้หญิงคนบาปคนนี้ “แต่ต้อง” (ลก 7:39) พระองค์
พระเยซูเจ้าจึงทรงเล่าเรื่องลูกหนี้สองคนที่ได้รับการยกหนี้ คนแรกเป็นหนี้อยู่ 500 เเรียยดู ส่วนคนที่สองเป็นหนี้
อยู่ 50 เเรียยดู “ในสองคนนี้ คนไหนจะรักเจ้านี้นมากกว่ากัน” (ลก 7:42) พระองค์ทรงชี้ให้เห็นว่า เพราะหญิง
คนนั้นได้กระทำบาปมากมายยิ่งนัก จึงตอบสนองการให้อภัยด้วยความรักที่ยิ่งใหญ่จากจิตใจของนาง ตรงกันข้าม
กับท่าทีภายนอกของใครหลายคน โดยเฉพาะชาวฟาริสีที่ภาคภูมิใจในความเป็นผู้มีศีลธรรมของตนเอง มองว่าตนเอง
มีคุณธรรมสูงส่งกว่าคนอื่น ๆ เพียงพร้อมใจไม่ต้องการวอนขอการให้อภัยจากพระเจ้า แต่อันที่จริงแล้ว ในฐานะ
มนุษย์คนหนึ่ง เราทุกคนล้วนอ่อนแอและเป็นคนบาป การให้อภัยจากพระเจ้าจึงเป็นสิ่งจำเป็นและขาดไม่ได้

หญิงคนบาปได้หลั่งน้ำตาล้างพระบาทพระเยซูเจ้าในฐานะเครื่องหมายแห่งความรักที่นางมีต่อพระองค์
แต่ในกรณีของเรา เป็นพระเยซูเจ้าเองที่ได้ทรงหลั่งพระโลหิตของพระองค์เพื่อบาปของเราจะได้รับการให้อภัย
พระเจ้าทรงเป็นพระบิดาแห่งการให้อภัยพระองค์ทรงกระหายความรักจากเราถึงเราให้เข้ามาหาพระองค์ด้วย
พระพรแห่งการให้อภัย การให้อภัยของพระองค์ควรทำให้เรารักและรับใช้พระองค์ตอบสนองกิจการแห่งความรัก
ยิ่งใหญ่ของพระองค์ด้วยการรักและให้อภัยแก่ผู้คนรอบข้างเราเสมอ

**ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน
พระสังฆราชขอแซฟ ลือชัย ธาตุวิสัย
ประมุขสังฆมณฑลอุดรธานี**